

שיש שם אורות חסדים מגולים והאור רב. ואין כאן משמעות המשכת חסדים, וגם החסדים המגולים אינם חסדי חג"ת אלא נו"ה וב"ש ת"ת. וכעת לא ידעתי בעוה"ר המקור להמשכת הג' חסדים הללו. עוד יש להבין מ"ש להמשיך ההארה לחג"ת דנוק', ולמה לא לרישא דילה ששם היא עומדת כמו המשכת הג' ידים. ואולי שכל המשכה למקום המיוחס לה והג' ידים שהם מחב"ד דז"א והם מוחין שלה הולכים ג"כ לחב"ד שלה, והחסדים שהם מהחג"ת ילכו ג"כ לחג"ת שלה. וקצת דחוק. ובסידור כת"י כתוב ימשיך הארה מג' חסדים דחג"ת ליעקו"ר, ולא נז' לחג"ת דיעקו"ר, ויכול להיות הכוונה לחב"ד דיעקו"ר ולא לחג"ת שלהם כמו שמצוייר כאן ג' כלים דחג"ת ושם לא מצוייר. שוב מצאתי בפע"ח סוף פרק ט"ז דשבת מהחברים שכתוב, ומגביה היד עם הכוס של קידוש נגד לבו למקום שמתגלים החסדים בב"ש של ת"ת לקבל הארה שם עכ"ל, וגם לשון זה אינו מספיק ועוד שהוא מהחברים.

(כ"ח ע"א) **גם** יכוין וכו' כחב"ד חג"ת דכתר. וכן לקמן דל"ב ע"ב בהמשכת אוה"מ כתוב דכתר. ובסידור כת"י ליתא לתיבת דכתר בב' המקומות הנז', ועיין פת"ע דע"א אות ח'.

(כ"ט ע"א) **ובתוכם** י"ג י"ה וכו'. וכמו כן צייר בעמוד שאח"ז בויכולו (עיין תו"ח זיע"א ד"מ). ולפי הפשט אפ"ל שכיון שנמשכים חב"ד דחיצו' וגם דפני' יחד, לכן לחלק ביניהם צייר בחיצו' בחצי שם עם היות שבדאי הם מוחין שלמים כמו כל המשכת מוחין, וכעין מ"ש במוחין דק"ש שנמשכים מוחין שלמים ונק' ו"ק. וצייר כאן בי"ה ולא בו"ה י"ל היות שהם דדכורא נקראו ג"ר בערך הנוק', עיין תו"ח זיע"א דל"ב ע"ב וקס"ו ע"א, ועוד עיין בש' רפ"ח מ"ש רז"ל על ניצוצי הנה"י

לשורש הגבו' שבדעת העומד מבפנים כנגד המצח ומתמתקים שם (נראה פי' מיתוק גמור) שאין הדינים מתמתקים אלא בשרשם. וזה נרמז בתיבת אשה והם או"א וישו"ת שהם החב"ד שבערך הכולל נק' דעת תחתון, עיין בהק' רחווה"נ ד"ח רע"א. ושוב עולים למעלה מזה לשרש המוחין שבכתר וזה נרמז בתיבת לה', והם עו"נ ואו"נ ומתהפכים לרחמים גמורים. וקצת יש להבין לפי הפשט דלמה זה לא הספיק מיתוקם במו' שכנגד המצח וצריכים לעלות עוד יותר לשרש המוחין שבכתר וגם לכתר דכתר נבשה"כ לא נז' רק לחו"ב חו"ג שהם עסמ"ב ד' אותיות הויה וי"ל.

(כ"ה ע"א) **ובעודו** וכו' מב' ידי זולתו. וכן כתוב בשה"כ ד"ע סוע"ד. והטעם לזה אולי היות שגם ז"א קבל מב' ידי אימא לב' ידיו, דהיינו מחג"ת שלה לחג"ת שלו ודו"ק. ומ"ש אח"כ ויגביהנו עד כנגד החזה, אפשר שבא לשלול שלא יקחנו מאדם ארוך ויצטרך להגביה ידיו לקבל הכוס ויורידנו עד החזה. כי צריך שיהיה דוגמא למל' שנגדלת ועולה מנה"י לחג"ת ולא שיורדת מחב"ד לחג"ת, ואה"נ שהארוך ינמיך ידיו וימסור הכוס להמקדש והמקדש יגביהנו עד כנגד החזה.

(כ"ז ע"א) **וימשיך** הארה מג' חסדים לחג"ת דיעקו"ר. ומצויר ג' חסדי חג"ת וג' כלי חג"ת דנוק'. ולכאורה יש להבין מהיכא שמיע לן שיש להמשיך לה הארת ג' חסדים הללו, דז"ל רז"ל בשה"כ דע"א ע"א, טוב הוא להשים הכוס כנגד החזה ותכוין שאתה מאיר בו בב' ידיך האוחזות בו וגם מן החזה שלך ששם בתוכו אורות החסדים מגולים והוא סוד ג' שמות י"ה הנז' הנמשכים דרך ב' ידיך ודרך החזה שהם ג' ידות הנז'. ולשון זה היה אפשר לפרש לכאורה שבא לומר מה שיש אפשרות לצאת הארת הג' י"ה מהחזה הוא היות

טעם זה נראה שמתאים לסעודת הלילה ורז"ל שם כתב שגם בב' הסעודות האחרות צריך שיגביה עד כנגד הראש. (נראה שהוא בגלל טעם אחר כנז' לקמן ל"ה ע"א אח"כ יגביה וכו').

(ל"ז ע"א) **ויברך** וכו' ואז יכוין בכל לחם הויה אחת. כ"ה בשה"כ דע"ב סוע"א שכתב, תכוין להוריד הארה מן ג' הויות שהם בגי' לחם ומכל אות ואות שבהם נעשה לחם אחד והויה אחת כנודע עכ"ל. ולא ידעתי באיזה מקום נודע שאומר כנודע. ואיך יהיה זה כאן שכל אות ואות שהוא כנגד לחם א' יהיה הויה א'. ואולי כמו שנודע שכל הויה מתחלקת לעסמ"ב בד' אותיותיה וא"כ כל אות יהיה הויה אחת. ואמנם ק"ק דמאי נ"מ לכוין כאן בכוונה זו, וי"ל.

(ל"ח ע"א) **שילוב** ס"ג ואהיה. עיין ש"ש ז"ל דצ"א ע"ג אות ל"ד שכתב כנז' בע"ח שי"ג פי"ב. ועיין תו"ח זיע"א דע"ב רע"א שהזיווג הנז' בשא"א הנז' הוא זיווג דמלכיות דאו"א וישסו"ת דא"א ע"ש.

וא"ש את"מ, ועדיין זה דוחק. שו"ר בסידור כת"י המיוחס להיר"א זיע"א שכתוב (בעמוד 276) ובתוכם י"ג הויות, וכן צייר אח"כ מוחין שלמים כרגיל. וצריך לדעת מקור מ"ש אצלנו בנדפס.

וכן בפת"ע ז"ל לא דיבר מזה.

(ל"ב ע"ב) **אחר** ששתה וכו' ממקיפי המוחין וכו' למוחין מקי' וכו'. אין זה כמו למעלה שהמקי' נמשך מאו"פ עצמו, אלא כמו שאו' מקי' ממקי'. והגם דרז"ל בשה"כ ד"ע ע"ד כתב שלא נמשך על ידינו אלא מאליו, י"ל כוונתו שאנחנו לא גורמים שימשך לא ע"י מעשה ולא ע"י דיבור אלא מאליו היינו בכוונת הלב דווקא שנכוין שימשך עכשיו, ועיין פת"ע ז"ל דע"א אות י'. ובסידור כת"י לא נז' הקטע הזה ^{אוצר החכמה} כלל.

(ל"ג ע"ב) **ויגביה** ידיו וכו'. בשה"כ דע"ב ע"א ד"ה ועתה וכו' כרז"ל להורות כי הנוק' מקבלת הארה ע"י הידים העליונים דז"א מן תלת מוחין דיליה ברישיה לכן תגביה ידך עד כנגד ראשך עכ"ל. ולכאורה

* * *

כוונת האכילה

(בכוונות פרטיות הנ"ל דט"ו ע"ב)

כנז'. והחז"ב הם ע"ב וס"ג ולכן נרמזו שניהם בתיבת שן שמספרה כמספר אחו' דע"ב וס"ג קפ"ד וקס"ו (מה שהיה מספר אחו' אולי לרמזו שהאכילה היא בחיצו'). והל"ב שיניים נרמזו בצירוף אל"ף ליו"ד א' עליונה, וב' ווי"ן, שהוא"ו של הא' נחלקה לשניים באורכה, ועוד היו"ד התחתונה של האל"ף, והם י"ו עליונים י"ו שיניים שבלחי העליון, וי"ו תחתונים י"ו שיניים שבלחי התחתון. ובפרטות הב' לחיים שהם חז"ב כ"א

(ט"ו ע"ב) **ידוע** שבירור המאכל הוא ע"י האכילה שנטחן בשיניים שבלחי העליון והתחתון. גם ידוע שבמחשבה איתבריר כולא והיינו אבא חכמה הנק' מחשבה, א"כ השיניים הם בחי' אבא. אמנם נחלקו השיניים לעליון ותחתון בב' הלחיים והם לחי העליון שיש בו י"ו שיניים ולחי התחתון שגם בו י"ו שיניים. והעליון חכמה והתחתון בינה והם חז"ב דחכמה כי רק בחכמה יהיה הבירור

ראה תורת חכם דף מ' ע"א שמסביר ש-יה' זה בחיצונית. והו"ה שלמה זה בפנימיות.

ליעקב ורחל העומדים בנה"י דחב"ד דחג"ת דחיצו' דמלכות דחכמה דז"א, אלא שרצה להשמיענו חידוש שמלבד שנמשכים המוחין למל' העומדת בנה"י דחב"ד דחיצו' דמל' דחכמה דרך חג"ת דחב"ד דחג"ת הגו' גם נמשכים לחג"ת דחג"ת דמלכות דחכמה דז"א דחיצו' וליעקב ורחל העומדים בנה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א:

וצריך להבין מה זו ההמשכה שניה שאנו ממשיכים ליעקב ורחל בקידוש אחר שכבר קבלו המוחין הנוגע לחלקם באמירת ויכולו של קודם ברכת מעין שבע, ונראה שהכונה היא שכבר נודע שיעקב ורחל לוקחים המספר של השמות של המוחין דז"א והם ממש האותיות של המוחין דז"א אלא שהם דמספר הזה מתחיל מתחילת א"ק עד סוף מלכות דעשיה, דהיינו שחב"ד דכתר דכתר דא"ק נקרא ז"א ולוקח האותיות של השמות מן השורש העליון בתיבות אלק"י אברהם יצחק ויעקב ונותן המספר של השמות לחג"ת דכתר שלו הנקרא יעקב ורחל בערך החב"ד דכתר דכתר שלו, וזה החג"ת דכתר דכתר שלו נקרא חב"ד דז"א בערך הנה"י דכתר דכתר שלו, ונותנים המספר דמספר לנה"י שלו הנק' יעקב ורחל בערכם, וכעד"ז עד סוף העשיה, כי כן הוא הדרך כי שורש המוחין נשארים בחב"ד והארתם יורדים למטה כ"ז בתיבות אלקי אברהם וכו'. ואם נרצה נפרט יותר שהמוחין היורדים לחכמה דחכמה דכתר דא"ק בתיבת אלקי אברהם נמשך מספרם לכינה דחכמה דכתר דא"ק הנק' יעקב ורחל [בערך החכמה דחכמה ומספר דמספר לדעת דחכמה דכתר דא"ק הנקרא יעקו"ר**] דיעקב ורחל בערכם וכעד"ז עד סוף מלכות דעשיה, ובאלקי יצחק נמשך מוח בינה לכינה דחכמה דכתר דא"ק

דכתר דמלכות ודחכמה, נמצא הם ה' חג"ת דוקא מה"פ המל', ואח"כ כתב דנפשות דנרנח"י דחיה, ר"ל שאלו הה"פ דמלכויות הם דכל מלכויות דה"פ החכמה, א"כ הם כ"ה ובויכולו אם לא שנאמר ונדחוק שהכונה היא שאלו הה' חג"ת הם מ"ה דמלכויות דחכמה וא"כ לא יהיה כי אם ה' פרצופים, והכי מוכיח הלשון שכתב בזמירות של שבת:

והנה בויכולו דחזרה כתב מורי הרב ז"ל לכוין י"ה דוקא, מפני שסובר שבחיצו' כבר נתקנו הב' פרצופים, החיצון בבואי כלה ואמצעי בברכו ובפורום, אבל בפנימיות אין הסדר כן שלא נתקנו עדיין חיצון ואמצעי דחב"ד, לכך כתב לכוין הויו"ת שלימות, **א"פ** כל מקום שכתוב בכונות הקידוש לכוין י"ה, ר"ל בחיצו', ובכונות שכתוב לכוין הויו"ת שלמות מדבר בפנימיות וכן יהיה בקידוש דשחרית שהי"ה הוא בחיצו' והויו"ת שלימות בפנימיות, שכוין שנתקנו חיצון ואמצעי דחב"ד דחיצו' בלילה בסדר התפלות נתקנים ג"כ דשחרית ומנחה בשבת. **ונלע"ד** שצריך לומר להמשיך המקיף דפנימיות נה"י דחג"ת ודפנימיות וחיצו' דמקיף דחג"ת דחג"ת **לז"א וממנו ליעקב ורחל**, וכן כיום בהקפת השלחן דשחרית ומנחה, * שאלו המקיפים הם מקיפים כוללים דכוללים ממקיף ופנימי, ואינם המקיפים הפרטים הנמשכים בכל המשכת מוחין:

ואגב נכתוב שנראה ממורי הרב ז"ל שקיצר בזה הענין של הקידוש, שכתב שהוא להמשיך הג' י"ה לנוק' ע"י חג"ת דחג"ת דז"א שהם הידים או"פ לחב"ד דחג"ת דמל' דחכמה דחיצו' דיעקב ורחל העומדים כנגד נה"י דחג"ת דחג"ת דנשמה דז"א. היה צריך לפרש שנמשכים ליעקב ורחל של הפר' דחב"ד דחג"ת דז"א דרך חג"ת דחב"ד דחיצו' דז"א

זה ויכולו 2 של מעין שבע

* מוכח דלריך להקיף השלמן גם קודם סעודה שלישיית, ודל"ה כמ"ש בן יצח שני שניה פרשת סי' שרה סעי' י"ב. (רמ"ם שעיו).
** ככתב יד העיקרי נוסף מה שצטטתי.

שעולים הפנימיים במקום המקיף שנמשכו ע"י הדיבור והמקיף עולים יותר למעלה נמצא שחזורו המקיף להיות פנימי, וכן יהיה ביום בקידוש דשחרית ומנחה, דרך משל שכח"ב דעקודים נקרא ז"א בערך עו"נ בסעודת שחרית והכוס רומז לעו"נ שנקרא יעקב ורחל בערכם, והכונה היא שעו"נ עתה בסעודת שחרית דשבת כבר עלו לכח"ב דעקו' במוסף ועתה עו"נ הן הן כח"ב דעקודים כי כח"ב דעקודים עלו במוסף למעלה, ונשארו עו"נ במדריגת כח"ב דעקודים, וזה הכח"ב יש בו א"ק ואבי"ע ועולים המדריגות שלו כמו שעלו בסעודה של הלילה המדריגות של א"ק ואבי"ע דחב"ד דחג"ת

דחיצו' כאמור, דהיינו ג' מדריגות המעשה והדיבור והשתיה, וכן בסעודת מנחה עלו עו"נ במקום הדיקנא והדיקנא עלתה למעלה, ומכאן אנו לומדים שאע"פ שכתב הרב ז"ל שהאכילה מתקן בחיצו' זה החיצו' הוא לפנים מן התפילה

של אותו היום אלא שנקרא חיצו' בערך התפילה שאחר אכילה זו, והמוחין הנמשכים באכילה זאת נעשים ו"ק ומקבלים מוחין של

ג"ר בתפילה הסמוכה לאכילה זאת, ואפשר שמה שאנו ממשיכים יו"ד ה"ה ליעקב ורחל דוקא, המעם דיעקב ורחל נקראים ו"ק בערך הז"א הנקרא ג"ר בערכם, א"כ אותו המספר שקבלו יעקב ורחל בויכולו של קודם ברכת מעין שבע נק' ו"ה בערך המוחין שקיבל הז"א שנק' י"ה בערכם, לכן אנו ממשיכים ליעקב ורחל מן המוחין דז"א הנק' י"ה בערכם אבל האמת הוא שהם מוחין שלמים, וזהו מעם לכל מקום כמו בפורים וכיוצא שאנו ממשיכים למלכות י"ה דוקא:

ובזה נבין כונת פותח את ידיך שבאשרי דאחר העמידה דשחרית שכתב

מן השורש העליון וזו הבינה דחכמה דכתר דא"ק אינה בצד שמאל שלו אלא מלביש לחכמה דחכמה דכתר דא"ק מבחוץ עד סוף מלכות דעשיה, ונמשך המספר של האותיות דמוח בינה הגו' לדעת* דכתר דא"ק, וכעד"ו עד סוף העשיה, נמצא שכל ספירה תחתונה נקראת יעקב ורחל בערך הספירה העליונה ממנה וכמו שנאריך לקמן בעה"י:

הנה זה החב"ד דחג"ת דחיצו' הנתקן בויכולו של קודם ברכת מעין שבע כלול מא"ק ואבי"ע וקבלו מוחין כל הפר' שלו בויכולו של

קודם ברכת מעין שבע על דרך האמור, ועכשיו בקידוש עולים עוד שתי מדריגות, דהיינו פנימי ומקיף, המדריגה החיצונה נקרא פנימי, והיותר פנימית ועליונה ממנה נקרא או"מ, דהיינו שחוזרים ועולים נה"י דעשיה של החב"ד דחג"ת בחיצו' דמלכות דחכמה דז"א הגו' לחג"ת דעשיה שלו, וכעד"ו עד רום המעלות, וזה נק' או"פ, ואח"כ ע"י הדיבור עולים עוד מדריגה אחרת וזה נקרא או"מ הנמשך ע"י הדיבור של הקידוש, ואח"כ ע"י שתיית הכוס שכתב הרב ז"ל שאלו המוחין דאו"מ אפילו הם עיקרם מאו"פ, ודרך דופני גופא דז"א יוצאים וניתנים ליעקב ורחל, ר"ל שעולים יעקב ורחל עוד מדריגה אחרת דהיינו במשל הנה"י דיעקב ורחל שלקח מספר המספר דמספר עתה עולים לחג"ת ולוקחים מספר דמספר, וכן ז"א שהוא העליון שבכולם לוקח עוד מוחין אחרים דאותיות ממש, וצריך לכון כל האותיות שכיווננו בקידוש פ"ב בשתיה כי גם זה נקרא יעקב ורחל בערך העליון ממנה:

ואפשר שזהו כונת המשכת המוחין הפנימיים דבריאה** הנמשכים ע"י המעשה, והכונה היא שעולים עוד מדריגה אחרת, באופן

* דלפו"י — לדעת דחכמה דכתר דא"ק.

** דלפו"י — צמקום "דצריאה" כתב "דלמח".

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנפס להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכורך ואז מתעוררים רדמי המנך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןןךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדמ גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיג ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישמה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקנף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ובין דמיה ודבין מה סיצוסי חגית
דחגית דמקסי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן בניה דתי
דהים חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דמיה ובין דיעקב
דחל כנגד מה שנמשך בברטו
וכפיהם וכו' וכו' הא' שבצפונה

ואהיה כניקודת נרנחי דנפ"ש דרוח
דנשמה דמיה ובין דמיה ודבין
ססקיף דה סיצוסי נהיי דמיה
ובין דישראל ולאה למקסי" דהי
סיצוסי נהיי דמיה ודבין דיעקב
דחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך בעמידה עצמה.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה
יהוה יז הו ח הו יז הו וו הו יהוה

או הו יז הו או הו יז הו
יז הו ח הו יז הו וו הו

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדק ריח

ודאנים

כונות פרטיות

כד

וראויים לכרכה יברך ויריח בהם ויכוון כונת הריח:

כללות כונת הריח הוא להעלות כל חלקי הקדושה שנשאיר בעשיה
 שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא זיא בחינת הריח
 להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים
 בחוסם ובסה ובזרועות ובידים ובאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך
 בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד
 מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המוחן חרב
 וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה בסמוך

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכוון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר
 ריבוע אלהים פשוט והי אותיות אלהים פשוט ויג אותיות
 דאלהים דידון :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכוון כי בי פעמים הגל גי אנדרים
 ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכוון כי הוא בסוד אשה
 שתוא מספר אלהים דידון כמספר מצפין והי אותיות שורשו והכולל :

אחזיב יכוון כי הגל הריח שהם הבי' הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם
 הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיות ולהעדות עוד
 את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די
 אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הנאמרת והמצטרף אליו :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים
ניחת לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפץ אלהים, אוי א ויטפ"ת
למד אבדמם

י למוחן דנתר חכמה יוד הי ויו הי עב שתיק
ולנתר דנתר

ה בנה יוד הי ואו הי סג טק

ו חסדים יוד הא הא איה איה

אה"יח 6025

ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אוד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור
בדיבור אחד נאמרו וביום יאמר שמור זכור
בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכוון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היח ואהיה פגוקדות טרנחי
דנרנחי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תגית
דחיה

ויהיה להקיש את השולחן פעם
שנית בשחוקה וכוון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היח ואהיה פגוקדות
טרנחי דנרנחי דוח דנשמה
דבן

כונות פרטיות כה

דגת דבנה דזן לחחן בגיה
 דתי דהיס דגית דגת דפגישות
 דנישמות דיעקב דחל כגד מה
 שנמשך בסכת מען שכנ:

דבן דמה דבין דבין מה פרצוסי
 חבד דגת דסקיסי חבד דגת
 דבנה דזן לחחן בגיה דתי דהי
 פרצוסי חבד דגת דסקיסי חבד
 דגת דיעקב דחל דבנה
 דחיצוניות העלמות כגד מה
 שנמשך בויכלו השני:

אהיה יהוה		אהיה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	

ובעודו עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לחגת דגת דבנה דזיא ויגביהנו עד
 כגד (ז)

שער הכוונות ע עא

התיקון
 בשבת
 בחג"ת
 והידיים זה
 חגת דחג"ת

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין
 בו והמזיגה וההסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד
 דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא
 שנמשכו כזא בייכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב
 סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיות דרך גי קוי תגית
 דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות
 דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 1

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה
 פשוטים וישלשתם גי מיה :

כונות פרטיות

אה"ח 6025

כו

ויבין ביה דחכמה אות י' נגד כף ד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות .

כוונה 2

וכן ביה דבינה אות י' נגד כף ד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

כוונה 3

גם יכוין כי יה דחכמה הוא מספר יד סיקן דיד יסן וכף היד עצמה :

ויה דבינה כמספר יד סיקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

כוונה 4

גם יכוין ביה דחכמה כי יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

דיד יסן :

וכן ביה דבינה יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י'ה דעיב דחכמה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות

יד יסן ובסלוי מלויים יש יד אצבעות נגד יד סרקי יד יסן :

כוונה 5

וכן בסלוי יה דסיג דבינה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות ויד אצבעות

במלוי מלויים נגד יד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ביה דעיב דחכמה כי יוד גי' כי' שהיא כף יד יסן ואות

הי גי' יד סרקי יד יסן וחבר :

כוונה 6

וכן ביה דסיג דבינה כי יוד גי' כי' שהיא כף יד שמאל ואות הי

גי' יד סרקי יד שמאל והבר זיה דדעת משום באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביר דחגית דבינה דחיצוניות דיעקב ורחל :

ויכוין כי כי' יה סלאים חו' משום גי' כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

$$\text{י"ה מלא} = 35 = 2 * 70 + \text{י"ה פשוט} 15 + \text{כולל} = 86$$

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

בניהו בן יהוידע / דויד, חיים שאול בן אליהו הכהן עמ' 334

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארס לחבד דחגית דחיצונות דבינה דיעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

מנצפך אלהים

אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש
הג' מנצפך סד הי אותיות אלהים
מנצפך לדעת דיעקור **אלהים**
יוד הַה וו הָה
יוד יוד הַה יוד הָה וו הָה
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'

שערהכוונות עא ע"א

דעת היא
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הַה וו הָה

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מגי הסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אלף למד	אלף למד הי יוד סם	אלף למד
אלף אלף למד	צבאות	אלף אלף למד
אל	השתפא	אל
	אלהים	
	אנדטס	
	אחדך	

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבר ויכין יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בהי אצבעות יסין שדם היח יהוה יהוה
מנצפך אלהים

כוונה 10

שערהכוונות עא ע"א

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שהס קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשיכס לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

כוונה 11

קס"א קמ"ג קנ"א הם
 הלבושים דאמא
 ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם
 שערהכוונות עא ע"ג
 בלבושים

י'וד הי ויו הי **י'וד הי וואו הי**
אלף הי י'וד הי **אלף הא י'וד הא**
י'וד הא וואו הא **י'וד הה וו הה**
אלף הה י'וד הה

ע"ב +
 לבוש קס"א

ויכוין כי זי שמות אלו הם ין כי בששוסס יש זי יודן גי' ין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' ין

כוונה 12

גם יכוין כי בי יה דעיב סיג יוד הי יוד הי גי' ין

כוונה 13

י'וד הי ויו הי **י'וד הי וואו הי**
גם יכות כי זי יודן דעיב סיג **גי' ין**

כוונה 14

גם

כח כונות פרטיות

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתבד חגית דכתר דדא כתר
כל אחת כלולה מעשר גיי יין

כוונה 15
כוונת הכתר

שערהכוונות עא ע"א

אח"כ ימזוג היין שהוא זי שמות אוצר החכמה עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הש' יודין דעסמיג העודים כמספר מים

כוונה 16

פרי עץ חיים קג' ע"א

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

9 * י' = מים

י'וד הי' ויו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

6025 ת"ח

אף הי' י'וד הי' אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

יין = 7 שמות
10 *

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלמותם במילוי סיג ויכוין להוסיף, ולחבר עם כל
סיג שני אותיות והי' דהיות השושנות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל
שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות השושנות ואז יעלו
הים ייה אדניי עם בי' כוללים גיי' בית חוהו בת עין יסין
ובעין שמאל יכוין כי עין גיי' ביס אדניי והבת עין שבה הוא הס'
ייה אדניי :

כוונה 17

בת

כונות פרטיות

כונת 17

בח עין שמאל
 יה אדני יה אדני
 יה אדני
 יה אדני יה אדני
 אדני אדני

בת עין ימין
 יהוה יהוה
 אוצר החכמה
 זה יוד הי ואו הי זה יוד הי ואו הי
 יה אדני יה אדני
 יהוה
 זה יוד הי ואו הי
 יה אדני
 יהוה יהוה
 זה יוד הי ואו הי זה יוד הי ואו הי
 יה אדני יה אדני

$26 \cdot 5 = 130 = \text{ק"ל} = \text{ע"ן}$

$65 = 63 + 2 = \text{אדנ"י}$

$400 = 5 \cdot 80 = \text{י"ה} + \text{אדנ"י}$

ובעודו כסתכל בכוס ימין להשיך ליעקב ורחל נתר באופן זה
 יוד פעמים היי ויוד פעמים הא' ויוד פעמים הלה.

כונת 18

הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי
 גי' ש'
 הא הא הא הא הא הא הא הא הא הא
 הא הא הא הא הא הא הא הא הא הא
 גי' ק"ד
 תה תה תה תה תה תה תה תה תה תה
 תה תה תה תה תה תה תה תה תה תה
 גי' ר' ושלשתם גי' כת"ר
 יכוז

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב ורחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחניות דניחוי דנחי דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי סרצוסי חכ"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב ורחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחן דדתי דדעת דחכ"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב ורחל :

ויכולו גי' עב יוד הי ויו הי ע"ב ראשון

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

ע"ב שני יוד הי ויו הי בינה מלכות

והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי

חזן דחכ"ד דחג"ת חזן דחכ"ד דחג"ת חזן דחכ"ד דחג"ת
דחיצוי דישים דסנימיות דישים דסנימיות דחבונה

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

כונות פרטיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה
 דמיה דמיה וטייה דביין לחחין
 דה סרצוסי חבייד דחגית דסניסיר

דבינה דזיא

ויכון להמשיך מלכות החחין
 דגזי עם נפשות דחזת דגזי לחחין

דיעקב דחל דפניסיות

חזת דנחדי דנהיי דרוח דנשמה דמיה
 דמיה לחחין דחבייד דחגית דחצור
 דבינה דזיא

ויכון להמשיך מלכות דחחין הנז
 עם נפשות דחיות הנז לחחין דיעקיי

דחצור

בשבת כל הספירות
 נקראות שביעי ולכן
 היסוד גם נקרא
 שביעי. ושיביעי זה
 מלמטה למעלה.

מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

בניה דהיס חביד דחגית

בניה דהיס חביד דחגית

בניה דחביד דחגית

דפניסיי דחבנה

דסניסיות דישם

דחצור דישם

אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה

אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה
 אהיה
 יהוה

אה
 יה
 אה
 יה
 אה
 יה

לבניה דהיס חביד דחגית דפניסיות

דבינה דזיא

להמשיך מלכות דבניה עם נפשות דנשמות

לבניה דיעקב דחל דפניסיות

מכל

לבניה דחביד דחגית דחצור

דבינה דזיא

להמשיך המלכות דבניה עם

נפשות דנשמות לבניה דיעקב

דחל דחצונות

כונות פרטיות

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד} אלהים ^{נבי} את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושמאל דרתיי ^{דרתיי} בי קוי יטן ושמאל דהי"ס הבי"ד דתגית
דחב"ד דתגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמ"ת

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

אֵה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֵה אֵה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו או הו יו הו

אנ הן אנ הן

יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו יו הו וו הו

יו הן יו הן

לכת"ים ודתיי דחב"ד דתגית לכת"ים ודתיי דהי"ס חב"ד דתג"ת דסיה ובן

דפנימיות בינה דז"א

דחיצוי דבינה דז"א

להשישקי'י המלכית דכת"ים ודתיי הנני עם נפשות דיחידות ונפשות

דדוחות הנני לכת"ים ודתיי דיעקב דחל דחיצוניות ודפנימיות

ויקד"ש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ב"א

ברא אלהים לעשות ^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליויד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר =
מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב
נתיבות וגיר דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא
סקיף ליעקרה
יוד הי דסיג דיעקרה

כי הנוק'
כנגד נה"י
דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי'
ונהי דזיא

יכוין בתבנת סברי כי סיר
הם ג' יוד תיות דחייג
וי' דסברי הם יוד כו' דיויד
הוית ובי כי כו' דהויג

ל"ב שיניים
וג' אלהים
= מוחין
דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות
וג' אלהים

סברי ^{אח"כ 6025} מרגנ גיי רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

יוד הי ויו הי	יהוה	היה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה		
יוד הי ואו הי	יהוה	"	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא		היג	
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה		יהוה
יוד הה וו הה כ"ו		להוה	
	יהוה		יהוה

בס'

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבייד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

(ע"ב) יוד הי ויו הי, (ס"ג) יוד
הי (מ"ה) הי יוד (בן) יוד
יוד הה וו הא

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

כוונה 1 - שער
הכוונות עא ע"ד

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

גם יכוין למנין
הגסן שהוא גי'
סיה ובין וס'א
אותיות דפשוט
ומלא ומלא
דמלא דקס"א

כוונה 2 - שער
הכוונות עא ע"ד

יכוין מסבע הברכה

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

לב כונות פרטיות

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

ע"ב שלישי

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכון להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף ליווד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחגית דבינה דחצו' דיעקב דחל

אה"ח 6025

כנגד כוונה 8

ויכוין

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום

הששי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשיך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להג מנצפך דדעת דיעקב ורחל

והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי

אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא

אוצר החכמה

אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' א"י"ס דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו דקידוש

כנגד כוונה 12

גי' יין לדמשיך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י'הוה י'הוה י'הוה י'הוה אהי'ה אהי'ה אהי'ה

גם יכוין להמשי' מקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

כנגד כוונה 13

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד הי

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקף לבי יה דעב סיג גם ישיך מקף לוי יודין דעב סיג

כנגד כוונה 14

יוד הי דסיג יוד תי וי' הי'

יוד הי דע"ב יוד תי ואו הי'

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקף מאוים דכהכיד
תגית דתת דזא כיא כלולה מיי מקף לין שהוא האתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

כנגד כוונה 15

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם **דמקף** עיקרם מאוים ודיך דוסני נוסא דזא
יוצאים ונוהנים ליעקרר :
אוצר החכמה

אחר ישיטה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארם ממקיפי המו דחבד חרין דחיצוי
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הנז למוחין מקיסיס דחבד
דיעקב ורחל והוא עיד הנזי בויכולו היג :

זו הכוונה הכי גבוהה

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעצ עד הבוקר להשאיר ברכה :

